

Кодекс туриста

Схвалено у 1985 р. на VI сесії Генеральної асамблеї Всесвітньої туристської організації

Стаття X

Туристи повинні своєю поведінкою сприяти взаєморозумінню і дружнім відносинам між народами як на національному, так і на міжнародному рівні і таким чином сприяти збереженню миру.

Стаття XI

1. У місцях транзиту і тимчасового перебування туристи повинні поважати сталий політичний, соціальний, моральний і релігійний уклад і підкорятися діючим законам і правилам.

2. У цих же місцях туристи також повинні:

а) виявляти саме велике розуміння у відношенні звичаїв, вірувань і вчинків місцевого населення і найбільшу повагу у ставленні до природного і культурного надбання останнього;

б) утримуватися від підкреслення економічних, соціальних і культурних відмінностей між ними та місцевим населенням;

в) бути сприйнятливими до культури місцевого населення, що приймає туристів, що є невід'ємною частиною загального надбання людства;

г) перешкоджати експлуатації інших в цілях проституції;

д) утримуватися від торгівлі, перевезення та вживання наркотиків та/або інших заборонених препаратів.

Стаття XII

Під час подорожі з однієї країни в іншу і в межах приймаючої країни туристи повинні через відповідні урядові заходи мати можливість для свого блага користуватися:

а) пом'якшенням адміністративного і фінансового контролю;

б) можливо кращими умовами на транспорті протягом тимчасового перебування, які можуть бути надані постачальниками туристських послуг.

Стаття XIII

1. Туристам слід надавати вільний доступ як всередині, так і за межами своїх країн до місць і окремих районів туристського інтересу і свободу пересування, враховуючи при цьому існуючі правила і обмеження.

2. Після прибуття до місць і окремих районів туристського інтересу, а також на протягом усього їх транзиту та тимчасового перебування туристи для свого блага повинні розташовувати:

а) об'єктивною, точною і вичерпною інформацією про умови та можливості, надаються протягом їхньої подорожі і тимчасового перебування офіційними туристськими організаціями і постачальниками туристських послуг;

б) особистою безпекою, безпекою свого майна, а також захистом своїх прав як споживачів;

в) відповідної суспільної гігієни, особливо в засобах розміщення, громадського харчування та на транспорті; інформацією про ефективні заходи по попередженню інфекційних захворювань та нещасних випадків, а також безперешкодним доступом до служб охорони здоров'я;

г) доступом до швидкої та ефективної громадської зв'язки всередині країни, а також з зовнішнім світом;

д) адміністративними і юридичними процедурами і гарантіями, необхідними для захисту їх прав;

е) можливістю сповідання власної релігії та відповідними умовами для цієї мети.

Стаття XIV

Кожна людина має право ставити до відома представників законодавчих органів і громадських організацій про свої потреби, щоб в повній мірі здійснювати своє право на відпочинок і проведення дозвілля з тим, щоб користуватися перевагами туризму в найбільш вигідних умовах, і там, де це доречно і в згідно з законом, об'єднуватися з іншими для цієї мети.